

Ваъдашилган Бадр ва Давматул жандал ғазоти

15:00 / 21.01.2021 1341

Уҳуд жангининг сўнгига Абу Суфён мусулмонларга қаратада: «Биз сизларни келаси йили Бадрда урушга чақирамиз!» деган, мусулмонлар ҳам Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг амрлари билан: «Бўлди, ўша жой сен билан бизнинг учрашув жойимиз!» дея ваъдалашган эдилар. Шаъбон ойида Абу Суфён келишилган ваъдага мувофиқ икки минг жангчи билан йўлга чиқди. Йўлда уруш қилиш ниятидан қайтди. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам ҳам бир минг беш юз киши билан йўлга чиқдилар. Қурайш мушриклари қўрқиб, орқаларига қайтиб кетишиди. Бу Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг кучли матонатларини кўрсатди.

Шаввол ойининг охирларида Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам Умму Салама онамизга уйландилар.

Давматул жандал ғазоти

Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламга Арабистон яриморолининг шимолидаги Давматул жандал атрофидаги қабилалар йўлтўсарлик қилиб, ўтган-кетганни талаётганлари, Мадинага босқин уюштириш мақсадида каттагина лашкар ҳам тўплашаётгани ҳақида хабар келди. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам минг кишилик қўшин билан рабиъул аввал ойининг 25-кунида Давматул жандалликларнинг адабини бериб қўйиш

мақсадида қўшин тортиб, Мадинадан йўлга чиқдилар. Улар бор-будини мусулмонларга ўлжа қилиб қолдириб, қочиб кетишиди.

Шу билан бирга, тинч ҳаёт ҳам давом этар, Пайғамбар соллаллоҳу алайҳи васаллам раҳбарлиги остидаги саҳобалар Ислом давлатини Аллоҳ таолонинг бевосита кузатуви билан мукаммаллаштириб борар эдилар. Қуръони Каримнинг оятлари нозил бўлиши билан уларни ҳаётга татбиқ қилишарди. Пайғамбар соллаллоҳу алайҳи васаллам ҳам кўп нарсаларни баён қилиб берар эдилар, ибодат, ахлоқ-одоб, муомала ва қонун-қоидалар секин-аста исломийлашиб борар эди. Булар энг муҳим нарсалар бўлиб, уларнинг қандай амалга ошгани тафсир, ҳадис, фикҳ ва бошқа китобларимизда батафсил баён қилинган.

Бунинг хабари атрофга тарқалиб, кишиларда Исломга бўлган қизиқиш ортар ва якка-якка ҳолда келиб, мусулмонлар сафиға қўшилар эдилар.

Табиийки, бу ҳолат Ислом душманларини ташвишга солар эди. Мусулмонлар тинчлик-омонликда ўз ҳолларига ташлаб қўйилса, ҳамма улар томонга ўтиб кетишини ўйлаб, хавотирда қолишиди. Ниҳоят, ҳаммамиз бирлашиб, мусулмонларни йўқ қилмасак бўлмас экан, деган фикрга келдилар.

«Ислом тарихи» биринчи китобидан